

EEN SCHOOLPROJECT IN PAPUA NEW GUINEA

Banlo Bulletin 27 - juli 2025

Lik lik tok bilong Paul

(Pidgin voor "Praatje van Paul")

Lieve vrienden, supporters van St. Paul's School in Banlo!

Terwijl er in delen van Nederland een sproeiverbod geldt en er een oproep wordt gedaan om zuinig om te springen met drinkwater, blijft het hier -ook al is het niet de regentijd- maar regenen en regenen en regenen. We lopen dan ook regelmatig in de modder te soppen en er zijn dagen dat

lang niet alle kinderen naar school kunnen komen.

De overvloedige regenval heeft er ook voor gezorgd dat het slechts met koraal verharde weggetje, dat vanaf de kust tot redelijk dicht bij ons huis en de school leidt, op tal van plekken in een kraterlandschap is veranderd.

Onlangs waren Mary en ik weer eens naar Madang afgereisd om inkopen te doen voor mijn school, o.a. kopieerpapier, schriften, inktpatronen en knutsellijm. Ook hadden we een boodschappenlijst af te werken voor ons huishouden en voor Mary's winkeltje. 's Morgens lopen we dan in zo'n drie uur tijd naar de kustweg om daar op een PMV (public motor vehicle) te wachten die ons naar 'de stad', naar Madang brengt.

Als na een tweetal dagen alle boodschappen zijn gedaan, dan is het bij de 'bus stop' in Madang wachten geblazen op die enkele truck die ons met al onze inkopen niet al te ver van ons huis en de school af kan zetten. Afgelopen woensdag verscheen 'Emerald' (de trucks hier zijn voorzien van allerlei fraaie namen) na ruim drie uur wachten bij de 'bus stop'. De truck was echter geladen met twaalf drums gevuld met diesel en 'petrol' en voor passagiers was geen plaats meer. Wat te doen? Terug naar het hotel en morgen maar weer proberen om terug te reizen?

Lik lik tok bilong Paul

Gelukkig had de chauffeur van de truck met ons te doen en kwam hij met een oplossing. Hij zou al onze her en der opgeslagen inkopen oppikken. Die konden nog wel een plaatsje vinden bovenop de drums. Zelf konden wij dan in een busje terugreizen. Na aflevering van de drums aan de kustweg zou de 'driver' van de truck ons dan oppikken aan het begin van het in een kraterlandschap veranderde weggetje dat naar boven voert tot dicht bij ons huis en de school. Zo gezegd, zo gedaan. Gezeten op de houten planken die in de laadbak zijn aangebracht en die dienen als zitplaats was dat laatste stukje van de reis terug geen plezierritje. De truck zwoegde moeizaam over het kraterlandschap en we werden regelmatig van links naar rechts geslingerd en op en neer gestuiterd, maar gelukkig waren we met al onze aankopen weer thuisgekomen.

Hoog tijd nu om weer eens nader kennis te maken met enige van mijn leerlingen. Toekomstige piloten, artsen, leerkrachten, verpleegkundigen, mijnbouwingenieurs, politiemensen en rechters die dit prachtige en zo rijk met grondstoffen bedeelde land verder tot ontwikkeling moeten brengen, zodat er bij de viering van 100 jaar onafhankelijkheid ook werkelijk iets te vieren valt.

Lik lik tok bilong Paul

Morgan is onlangs 5 jaar geworden en is de jongste van de 40 leerlingen in mijn groep. Hij heeft -ook al wordt dat niet van hem verwacht- al diverse letters met de bijbehorende klanken opgepikt en doet zijn uiterste best met schrijfoefeningen. Morgan kan inmiddels -zij het met enige moeite- zijn eigen naam schrijven en hij draait zijn hand niet om voor legpuzzels met 50 of 60 stukjes. En hij geniet van het spelen met Duplo en magnetische blokjes.

Lik lik tok bilong Paul

Was Ikon (7 jaar) vorig jaar nogal eens 'ondeugend' en had vader hem de tweede helft van het schooljaar maar thuis gehouden, dit jaar is hij een voorbeeldige leerling die zeer goed presteert en veel meer plezier beleeft aan het leren van tal van nieuwe dingen dan vorig jaar. Hij is zeer vaardig met knutselwerk en legt binnen de kortste keren puzzels van 100 stukjes en meer.

Lik lik tok bilong Paul

Moses is 5 jaar en wordt in oktober 6. Een guitig kereltje met een twinkeling in zijn ogen dat plezier heeft in alles wat hij doet en nu al zijn eerste leesboekje kan lezen (A fat cat sat on a mat). Ook optel- en aftreksommetjes ($7+2=$, $8-3=$) m.b.v. 'counters' gaan hem goed af.

Zijn ouders zijn sterk betrokken bij school en zeer geïnteresseerd in wat Moses leert op school. Nooit die ik tevergeefs een beroep op hun hulpvaardigheid en vader heeft heel wat zweetdruppels gelaten bij de bouw van beide klaslokalen.

Tobi, de vader van Moses

Lik lik tok bilong Paul

Reaching for the sky...

Lik lik tok bilong Paul

John is met zijn 5 jaar (in augustus wordt hij 6) eveneens een van de jongste leerlingen. Hij is een in zichzelf gekeerde leerling die altijd uitermate geconcentreerd aan het werk is en één van de weinigen die probeert om zich de Engelse taal actief eigen te maken.

Het is verbazingwekkend wat hij op zijn jonge leeftijd al weet te presteren. Een toekomstige piloot of chirurg? Ik zal het helaas niet meer meemaken.

Lik lik tok bilong Paul

Judith (6 jaar) kijkt meestal alsof ze de problemen van de hele wereld met zich meedraagt en de keren dat ik iets van een lach op haar gezicht heb zien verschijnen, kan ik op de vingers van één hand tellen. Maar ach, ze presteert goed, ook al werkt ze redelijk onverstoorbaar in een laag tempo en zelf ga ik ook niet de hele dag glimlachend of schaterend door het leven.

Lik lik tok bilong Paul

Williet (10) en haar broertje Angelus (8) bezochten vorig jaar een andere school waar ze vanwege absenteïsme van leerkrachten en een gebrek aan onderwijsleermiddelen niet bar veel leerden. Williet is een spontane en goedlachse 'meid'. Als ik haar brede lach zie, dan word ik zelf ook altijd een tikje vrolijker. Williet leert goed, doet haar uiterste best en is altijd bereid om anderen te helpen. Jammer dat er op haar vorige school zo weinig aan haar leergierigheid tegemoet is gekomen. Haar werk ziet er altijd keurig uit en na gedane arbeid mag er ook wel eens pret worden gemaakt zoals op de foto op de volgende bladzijde waar de toren van Pisa om dreigt te vallen.

Angelus, het broertje van Williet

Lik lik tok bilong Paul

Tijd voor ontspanning!

Lik lik tok bilong Paul

Jometella is 8 jaar en net als Williet al een hele 'jongedame'. Net als de meeste andere al wat oudere leerlingen kan ze al goed lezen, maar vindt ze het moeilijk om zich in het Engels te uiten en vervalt ze in Pidgin Engels. Het is en blijft hier een probleem om iedereen ervan te overtuigen dat ze zich moeten oefenen in een actief gebruik van de Engelse taal.

Jometella's vader is leerkracht aan een nabijgelegen school en in mijn groep zitten nog twee andere leerlingen van wie de ouders in het onderwijs werkzaam zijn. Ik verbaas me er altijd over dat die ouders blijkbaar weinig fiducia hebben in het onderwijs aan de eigen school. Of zouden ze hun kinderen hier hebben aangemeld vanwege de riantte hoeveelheid leermiddelen waarover ik dankzij jullie kan beschikken en waarvoor ik jullie niet genoeg kan bedanken?

Lik lik tok bilong Paul

Roderick (8 jaar) en Noel (10 jaar) zijn hier beiden voor het derde jaar en hebben nog steeds de grootste moeite met vlot leren lezen. De meeste 6- en 7-jarigen zijn verder in hun leesontwikkeling dan deze twee jongens. Ik maak me daarover meer zorgen dan zichzelf. Diverse keren al heb ik hun ouders ideeën aan de hand gedaan om hen ook thuis te helpen, maar met name Noel heeft van die kant weinig of niets te verwachten. Enfin, ik blijf mijn best doen om hen het plezier in lezen bij te brengen.

Roderick

Noel

Lik lik tok bilong Paul

De afgelopen weken heb ik al de nodige aanmeldingen voor het schooljaar 2026 gekregen. Nog even en ik moet nee verkopen. In 2026 zal ik voor de laatste keer beginnen met:

a-a-a, ant on the apple

t-t-t, two turtles talking

c-c-c, cut the cake

Die leerlingen blijven hier immers drie en sommigen zelfs vier jaar eer ze zover zijn dat ze met een goede basis hun onderwijs elders kunnen vervolgen. Ik heb nog steeds veel plezier in het begeleiden van dit jonge volkje (het houdt me zelf ook jong), maar tegen die tijd komt voor mij bij leven en welzijn de leeftijd van 80 jaar in zicht en wordt het tijd om mijn krijtjes voorgoed op te bergen en om te zien naar een andere invulling van mijn dagen samen met Mary. De komende jaren echter blijf ik nog enthousiast doorgaan met lesgeven en daarbij weet ik me gesteund door jullie belangstelling, mee-leven en daadwerkelijke support. Voor dat alles -nu al jarenlang- mijn oprechte dank!!

O ja, voordat ik het vergeet en alvorens dit Banlo-bulletin met mijn tropische groeten en beste wensen af te sluiten. Ieder weekend schrijf ik een aantal brieven om een meer persoonlijk contact met eenieder van jullie te onderhouden, maar ik heb de indruk dat van al mijn in februari, maart, april en mei geschreven brieven brieven er slechts een enkele in Nederland is gearriveerd en met de post in omgekeerde richting is het al niet veel beter gesteld. Ik ben echter niet van plan om me door slecht functionerende postbedrijven het internet op te laten jagen en ik blijf in de hoop op betere tijden stug doorgaan met mijn schrijfsels.

Lik lik tok bilong Paul

Wees er echter van overtuigd dat ik niemand van jullie ben vergeten en dat ik me in gedachten en in gebed met jullie verbonden weet. Die hoeven gelukkig niet ter post te worden bezorgd.

Moge het jullie goed gaan in een wereld waarvan we ons -zeker de laatste tijd met onverdraagzaamheid, oorlogsgeweld en klimaatcrisis- afvragen waar die op af stevent. Soms voelen we ons machteloos, maar laten we elkaar bijstaan om koers te blijven zetten naar een betere toekomst, naar een toekomst waar voor eenieder het leven een feest is. Daarmee wens ik eenieder en ook mezelf succes en besluit ik dit Banlo-bulletin.

Paul & Mary

P.O. Box 473, Madang (Madang Prov.)

Papua New Guinea

Post naar PNG is lang onderweg, dus je doet er beter aan om zo af en toe een berichtje met een fotootje te WhatsApp'en of mailen.

E-mail: paul2banlo@gmail.com

Mobiel: +675 73411888 (voor WhatsAppers)

Lippus Tok

Door Jan Lippus

Wie het dagblad 'TROUW' leest vindt op pagina 2 een bijdrage onder de titel: *'de meezitter. Een nieuwsbrief met wat wél goed gaat in de wereld'*.

De redactie kondigde dat vorig jaar al aan om een tegengeluid te laten horen ten opzichte van zoveel somberheid, negatieve berichten en tegenslagen waar we dagelijks mee geconfronteerd worden.

Het zal u niet verwonderen dat ik onder de talloze voorbeelden van initiatieven die mensen ontplooiën om hier en daar op onze aardbol het leven waarde te geven, ook dat van Paul schaar.

Het werken aan een toekomst met mensen die uit zichzelf weinig toekomst zien geeft het leven zin.

Er gloort hoop in situaties die op zich weinig hoop bieden. We zouden willen dat zulke initiatieven, gezien de huidige situatie wereldwijd, waarin zoveel onmenselijkheid plaatsvindt, waarin bewust het bestaan van mensenrechten wordt aangevochten en volken worden uitgeroeid, op grote schaal zouden plaatsvinden. Maar helaas zien we dat niet.

Waar we ons mee moeten troosten, is de wetenschap dat alle groei als klein zaadje begint... En zo is dat in het buurtschap Banlo zeven jaar geleden ook begonnen.

En u leest in de Banlo Bulletin steeds opnieuw hoe de groei erin zit.

Met u zijn we blij dat we Pauls initiatief kunnen ondersteunen.

Uw donaties zijn dus onmisbaar en daarvoor dank!

Projectinformatie

Door Jan Lippus

Op het moment van schrijven liggen er zes pakketten van 10 kg klaar om a.s. maandag door DHL opgehaald te worden. Dan zijn ze over een week in Madang!

Er zitten ook een paar brieven bij van mensen die ook op deze manier Paul ondersteunen. Hij is daar erg blij mee.

De post heen zowel als weer ondervindt enorme vertraging, dus meesturen met een pakket is effectief!

Het saldo op de rekening van alle bijdragen is €3.414,40. Dat is een flink bedrag. Het wordt steeds besteed aan de vervoerskosten van de pakketten. Die bedragen €138 per pakket.

Daarnaast worden er door ons, op verzoek van Paul wat aankopen gedaan voor goed onderwijsmateriaal.

Het is fijn dat dat kan!

Contact met de administratie

Wij herhalen hieronder het bankrekeningnummer, waar u geheel vrijblijvend gebruik van kunt maken:

NL78 RABO 3634 8631 61 t.n.v. **Mevr. G.M. Lippus-van Hazebroek en Dhr. J.C. Lippus** o.v.v. **“Banlo Bush School”**.

Mocht u het Banlo Bulletin niet langer willen ontvangen, stuurt u dan even een email naar janlippus@gmail.com.

Pater Theo's toetje

In 1996 vierden de missionarissen van het Goddelijk Woord (SVD) het feit dat ze 100 jaar in Papua New Guinea werkzaam waren. Theo schreef toen o.a.:

"We danken de Heer voor wat er de afgelopen 100 jaar is bereikt. Het was toen wel een heel andere situatie dan nu ... met kannibalen (in bepaalde gebieden) en overal tropische

ziektes zoals bijv. malaria waar toen nog geen medicijnen tegen waren. Trouwens ... onze stichter (Arnold Janssen in Steyl) had helemaal geen zin om in dit godvergeten land te gaan missioneren en noemde het zijn minstbelovende onderneming. Hij had zijn zinnen meer op China gezet, maar vanuit Rome werd toen gedirigeerd dat elk land ook pastoraal voor zijn eigen koloniën moest zorgen en zo is onze SVD, een Duitse orde, toen in het toenmalige Kaiser Wilhelmsland terechtgekomen. Er zijn enorme offers gebracht en alleen al in WO II zijn 112 paters, broeders en zusters door Japanners vermoord of anderszins omgekomen. En successen? Tot in de verste uithoeken zie je echt christelijke gemeenschappen waar het Evangelie wordt be-leefd en uitgedragen. Hier in Sari zijn we pas zo'n 50 jaar aanwezig, maar op al mijn 16 buitenposten (resp. stamgemeenschappen) zie je al een gebedshuis of kapel waar samen gebeden wordt.

Och, we hebben wel eens teleurstellingen. Wat denk je, als je lieve parochianen ergens in dit uitgestrekte gebied elkaar weer eens in de haren vliegen? Vroeger was zo'n stammengevecht een wat ruwe sport met pijlen en speren volgens de wet van de jungle: de sterkste wint het van de zwakkere en blijft dus voortbestaan. Maar nu komen er geweren en gehuurde sluipschutters aan te pas met fatale gevolgen.

Pater Theo's toetje

Er is echter ook veel moois te beleven. Zo hebben we volgende maand weer een priesterwijding, nummer 6 in de rij van inheemse priester-pastores in dat kleine diocees Wabag. 50 jaar geleden had men hier tussen deze bergketens nog geen blanke gezien en mijn doopboeken hier bijv. beginnen pas te functioneren met nummer 1 in januari 1954 en nu zitten we rond de 10.000!

Successen? Ach, dat is bij onze 'baan' moeilijk te meten en volle doopboeken en volle kerken zeggen natuurlijk lang niet alles.

Zal het afnemend kerkbezoek in Nederland ooit nog eens naar hier overwaaien? Ik denk van niet, want de mensen hier brengen 'van huis uit' al een sterk animisme mee: een diepe overtuiging van een GEEST-elijk voortbestaan na dit leven.

Met beste wensen voor een mooie zomer van jullie

pater Theo

"Doe eerst wat nodig, dan wat nuttig en tenslotte wat leuk is." (H. Arnold Janssen)

